

Hoofdstuk 4

EEN MOOI RONDJE

‘Ben je niet goed wijs of zo!’ protesteert Fenneke. ‘Heb je het dan niet gehoord van Lara en Carlijn? Die hebben ...’

‘Ja ja, Lara en Carlijn,’ onderbreekt Anouk haar. Ze grijnst. ‘Die stomme buurtrutjes van jou kijken allebei nog onder hun bed voordat ze gaan slapen. Schei toch uit. Zullen we eens een mooi rondje knutselen, Merthe?’

‘Ik vind alles best,’ zegt Merthe, ‘als ik maar antwoorden krijg.’

‘Goed zo.’ Anouk loopt naar de keuken en trekt een schaar uit de la. ‘Nu nog pen en papier,’ commandeert ze Fenneke.

‘Ik ben het er echt niet mee eens, hoor,’ zegt Fenneke. ‘En als jullie dit zo nodig moeten doen dan pakken jullie alles zelf maar.’

Een kwartier later liggen alle letters, de cijfers van nul tot en met negen, en de woorden ja en nee in een gerangschikte cirkel op de tafel.

Anouk knikt voldaan. ‘Heb je een paar kaarsen en een glas, Fen?’

‘Heb je dit weleens eerder gedaan dan?’

‘Doe nou toch niet zo schijterig, Fen,’ zegt Anouk.

‘Schijterig?’ tettert Fenneke. ‘Ik heb pasgeleden nog een verhaal gelezen over een jongen in Amerika die dat achterlijke spel heeft gedaan. Die is wel mooi bezeten geraakt van een of andere geest en hij heeft toen zijn ouders en een paar klasgenoten neergeknald.’

‘O ja?’ vraagt Merthe.

‘Kap er nou mee, Fen. Dat zijn allemaal stomme verhaaltjes. Gaan we Merthe nou helpen of niet?’

Merthe schuift haar stoel wat dichterbij de tafel. ‘Misschien moeten we gewoon beginnen,’ zegt ze.

Mokkend sjokt Fenneke naar het dressoir. In het voorbijgaan trekt ze het gordijn een stukje opzij en werpt een blik op het woonhuis, alsof ze hoopt dat daar nog redding vandaan zal komen. De lichten zijn al uit. Het verhaal van Lara en Carlijn zit haar helemaal niet lekker, maar misschien heeft Anouk wel gelijk.

Een voor een zet Fenneke de kaarsen en het glas voor Anouks neus. Ze pakt een aansteker uit de la onder de tafel en gaat tegenover de anderen zitten. Anouk zet het glas met de open kant naar boven midden in de cirkel van papiertjes. Zwijgend kijkt Fenneke toe hoe Merthe de vier kaarsen aansteekt en links en rechts naast de cirkel zet.

‘Lekker creepy, hè?’ grinnikt Anouk.

Fenneke kijkt haar vernietigend aan. ‘Begin nou maar.’

‘Oké.’ Anouk legt haar armen op de tafel. ‘Pak elkaars handen vast.’

De meisjes leggen de handen in elkaar en richten hun ogen strak op het glas. Het is doodstil.

‘Geest, bent u daar?’ vraagt Anouk.

Fenneke durft nauwelijks te ademen. Haar hart bonkt zo hard dat ze bang is dat de anderen het kunnen horen. Ze wil haar handen wegtrekken, maar Anouk en Merthe verstevigen hun greep.

‘Geest, kom in ons midden, kom in het glas.’ Anouk blaast zachtjes in het glas en knikt naar Merthe. Ook Merthe blaast in het glas en Fenneke volgt aarzelend. Voorzichtig draait Anouk het glas om. Ze legt haar wijsvinger op de onderkant en Fenneke en Merthe doen hetzelfde.

‘Zit er een geest in dit glas?’ vraagt Anouk.

Gespannen wachten ze af, maar er gebeurt niets.

‘Laten we er maar mee stoppen,’ zegt Fenneke. ‘Het lukt toch niet.’ Net als ze haar vinger van het glas wil halen, begint het te schuiven. Verbaasd bewegen de meisjes mee, terwijl het glas langzaam naar het briefje schuift waar JA op geschreven staat.

‘Wow,’ fluistert Anouk.

Fenneke begint nerveus te giechelen. ‘Jullie duwen het.’ Ze trekt haar hand terug en slaat haar armen over elkaar. Maar dan begint het glas weer te schuiven en glijdt naar het woordje NEE.

Anouk en Merthe kijken elkaar verbaasd aan.

‘Deed jij dat?’

‘Nee, jij?’

Anouk schudt haar hoofd. ‘Wie bent u?’

Het glas verroert zich niet.

‘Kom op, Fen, zonder jou gebeurt er niets. Doe weer mee,’ dramt Anouk.

Met tegenzin legt Fenneke haar vinger terug op de bodem en direct begint het glas weer te schuiven.

‘Nu gaat het gebeuren,’ verzekert Anouk. ‘Weet je al wat je gaat vragen, Merthe?’